

det at rokke de bestaaende Værdier, saa meget mere trænge de til Værn.

I Anledning af min Henstilling om — i Stedet for at der i Tillæget til Koncessionen er forbeholdt en Ret til delvis Genindførelse af Tolden paa St. Thomas og St. Jan, som i Mellemtiden har været Frihavn, — i Stedet for dette at have Opmærksomheden henvendt paa Grundværdiskatten oplyste den højtærede Finansminister to Ting. For det første, at han, hvad jeg ikke havde tvivlet om, allerede havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette, men at det efter hans Mening ikke var en Lovgivnings-, men en administrativ Foranstaltning (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Nej, nej). Ja, Fortrykket er ikke kommet saa langt, saa jeg har ikke kunnet se, hvad den højtærede Finansminister sagde (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Jeg sagde: En Anordningsforanstaltning). Altsaa i alt Fald ikke en Rigsdagsforanstaltning (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Nej, Kolonialraadet og Regeringen). Meget vel, altsaa ikke en Rigsdagsforanstaltning. Hvis det skal antyde en Afvisning af min Henstilling, kan jeg ikke anerkende Berettigelsen af det. Toldpaalæget, som Grundværdiafgiften kunde tænkes at erstatte, er dog et Rigsdagsanliggende. Det andet Lovforslag, som vi i Dag behandle, og som staar paa Dagsordenen, angaar jo en Udsættelse af Revisionen af Loven af 6. April 1906 om Toldpaalæg. Selve Tillæget til Koncessionen, som taler om Ret til Toldpaalæg, gør det fuldstændig naturligt og rimeligt, at Rigsdagen, naar der foreligger et Lovforslag om at genindføre Tolden, svarer dertil, at det vil dog vist blive mere indbringende for Staten og en mere praktisk Maade at skabe Staten og Kommunen Indtægter paa at gaa over til en Grundværdiafgift, saa jeg fastholder ganske min Berettigelse til at henvise til dette. — Den højtærede Finansminister gav ogsaa en anden Oplysning, nemlig at han tror paa — det er vist ogsaa rigtigt —, at Koncessionen blandt andet vil faa stor Betydning for Landbruget, hvilket paa andet Dansk vil sige, at Grundværdien paa St. Thomas vil stige og stige ved en Statsforanstaltning; der synes da ingen Anledning til, at Staten og Kommunen ikke skulle tage deres Andel af denne Grundværdistigning, som det offentlige selv tilvejebringer. Dette vil, hvis den højtærede Finansminister faar Ret, kunne give en Indtægt, som er mere praktisk, mere rigtig at opkræve end Tolden, der vil forandre St. Thomas og St. Jan, efter at de ere blevne til Frihavn, til paa ny ikke at være Frihavn.

I den højtærede Finansministers Svar til mig er der et Afsnit, som jeg rigtignok tror, han bliver nødt til at genoptage til Revision, og det er, hvad han svarede mig angaaende Bolværkspengene. Den højtærede Finansminister kan ikke forstaa, at en Bolværksejer ikke selv skulde kunne fastsætte sine Bolværkspenge. Det har jeg ikke sagt et Ord om. Nej, min Anke mod Koncessionsudkastet gik ud paa, at Konsortiet derefter kunde opkræve Bolværkspenge „efter Forgodtbefindende“. Er den højtærede Finansminister opmærksom paa, at blot man indsetter det ene Ord „takstmæssige“ foran „Bolværkspenge“, saa der staar „takstmæssige Bolværkspenge“, saa ere de to Ord „efter Forgodtbefindende“ allerede ikke adækvate med, hvad der foreligger, ikke kongruente med, hvad den højtærede Finansminister har sagt i Koncessionen. Thi „takstmæssige Bolværkspenge“ ere allerede ikke Bolværkspenge efter Forgodtbefindende, og jeg er dog ikke i Tvivl om, at den højtærede Finansminister ligesom Konsortiet mener, at der skal være Takster for Bolværkspengene; der er saaledes ikke Tvivl om, at Udtrykket „Bolværkspenge efter Forgodtbefindende“ maa ændres. Jeg tror ikke, man kan nægte det. Men Spørgsmaalet er, hvor langt Statsmagten skal gaa i Begrænsningen af dette Forgodtbefindende, og det afgøres af to Ting: Paa den ene Side maa Begrænsningen ikke gøre saadanne Indskrænkninger i Bolværksejernes Raaden, at Udnyttelsen af deres eget Bolværk hemmes. Men paa den anden Side maa Staten overfor Kunder og Konkurrenter kunne forsvare, hvad Ret den har givet Koncessionshaverne med Hensyn til en saadan international Nødvendighed som Bolværker — jeg henviser blot til Begrebet Nødbolværk. Altsaa, jeg er tilbøjelig til at tro, at jeg i den Henseende er mere i Overensstemmelse med Konsortiet end med den højtærede Finansminister, og at det kun har været nødvendigt at gøre opmærksom paa denne Affattelse af Koncessionen og paa, at her er en Begrænsning nødvendig, for at Konsortiet vil gaa ind paa en Forhandling om dette Spørgsmaal.

Blandt dem, som have Interesse i den nye Havns Takster, findes den gamle St. Thomæ Havn. Ingen har benægtet det, adskillige ærede Medlemmer have givet det Medhold, endogsaa stærkere, end jeg havde sagt det. Allerede i min Indledningstale sagde jeg jo, at det er ganske selvfølgelig, at det nye Havneanlæg ikke kan faa Eneret paa at være Havn paa St. Thomas af de Grunde, jeg nævnedes,